

Wycieczka nr 57

URSZULIN – GRABNIAK - STARE ZAŁUCZE – JAMNIKI - ŁOMNICA - BABSK - URSZULIN

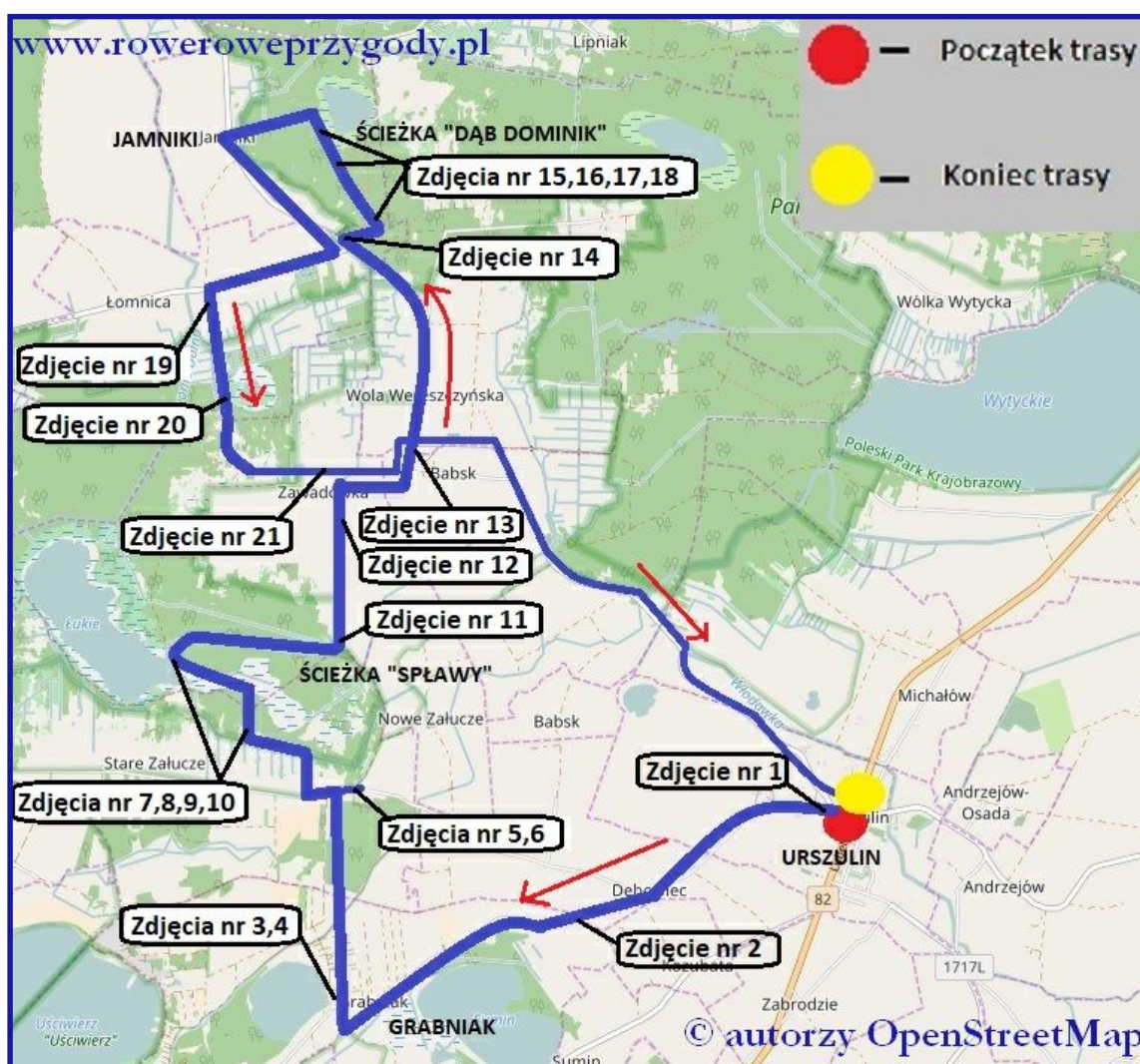
Region: województwo lubelskie: Poleski Park Narodowy

Dystans: ok. 41 km

Rodzaj wycieczki: rowerowa

Stopień trudności: niski

Minimalny wiek uczestnika: 11 lat

Fragment mapy przedstawionej powyżej, pochodzi z systemu map internetowych **OpenStreetMap** (źródło: <http://openstreetmap.org/>). W/w mapa została dołączona do Opisu na warunkach licencji [Uznanie autorstwa na tych samych warunkach 2.0](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/) (CC-BY-SA 2.0). Legenda i trasa wycieczki została wprowadzona przez autora w/w Opisu.

Witam na kolejnej wycieczce krajoznawczej, na której będziemy kontynuować zwiedzanie Poleskiego Parku Narodowego. Tym razem odwiedzimy jego część zachodnią, gdzie również zobaczymy wiele ciekawych rzeczy. Nie chciałbym teraz zdradzać jakich, opiszę je w dalszej części niniejszego Opisu. Zanim zacznę, chciałbym jeszcze dodać, iż na dzisiejszej wycieczce rowerowej powitaliśmy dwóch nowych uczestników tj. moją siostrzenicę Olę i kolegę z pracy, Piotra. Mam nadzieję, że będą miło wspominać dzisiejszy wypad.

Miejscem rozpoczęcia dzisiejszej wycieczki jest znany nam już z poprzedniej wycieczki, ośrodek dydaktyczno-administracyjny Poleskiego Parku Narodowego w Urszulinie, na którego parking możemy pozostawić samochód. Trzeba tylko pamiętać, żeby przyjechać z powrotem przed 20.00, gdyż o tej godzinie parking jest zamykany. Zanim wyruszymy rowerami, trzeba jeszcze kupić bilety do wstępu do Parku oraz na dwie ścieżki przyrodnicze tj. „Splawy” i „Dąb Dominik”.

Po zakupie biletów i wypakowaniu rowerów, wyjeżdżamy na drogę główną i skręcamy w prawą stronę, by po około dwustu metrach ponownie skręcić na skrzyżowaniu w lewą stronę w kierunku miejscowości **Sosnowica**. Po drodze mijamy ciekawą, ale nie do końca jasną dla mnie konstrukcję drewnianą, przypominającą pomost widokowy ([zdjęcie nr 1](#)).

Zdjęcie nr 1 - Drewniany pomost „widokowy” w okolicy Urszulina.

Zdjęcie autorstwa Krzysztofa Izdebskiego.

Widok widziany z pomostu nie jest według mnie aż tak niecodzienny, żeby budować aż taką konstrukcję. Być może autor projektu miał inną koncepcję wykorzystania tej budowli, gdyż w jej pobliżu znajduje się również plac zabaw oraz zadaszona wiata turystyczna.

Po krótkim postoju, podążamy dalej drogą, pokrytą nieco popękany asfaltem, aż dojedziemy do rozjazdu dróg, gdzie przy białej, murowanej kapliczce skręcamy w lewą stronę w kierunku miejscowości **Grabniak**. Następny etap drogi to przejazd drogą szutrową, pośród pól i łąk, gdzieś tam mijając przydrożne zadrzewienia i zabudowania mieszkalne, którą podążamy do miejscowości **Grabniak (zdjęcie nr 2)**.

Dodam, iż część mijanych przez nas domków letniskowych jest ładnie wykonanych, zadbane. Droga, pomimo, że szutrowa, jest wygodna do jazdy rowerem, ruch samochodów znikomy, przez to wygodnie się nią poruszać, jadąc z mniejszymi dziećmi. Po drodze mijamy tablicę z informacją, że do **jeziora Rotcze** mamy jeszcze

Zdjęcie nr 2 - Droga szutrowa pomiędzy Dębowcem a Grabniakiem, prowadząca do jeziora Rotcze.

około pół kilometra. Chwilę później dojeżdżamy do **jeziora Rotcze (zdjęcie nr 3)**, gdzie

Zdjęcie nr 3 – Kąpielisko na jeziorze Rotcze w miejscowości Grabniak.
Zdjęcie autorstwa Krzysztofa Izdebskiego.

znajduje się m.in. kąpielisko, przy którym znaleźliśmy wiatę turystyczną, gdzie spożyliśmy śniadanie (zdjęcie nr 4).

Oczywiście w zależności od pogody i czasu jakim dysponujemy, możemy chwilę poświęcić na małą, odświeżającą kąpiel w jeziorze.

Po przerwie podążamy dalej w kierunku miejscowości **Stare Żalucze** i po przejechaniu około pół kilometra, dojeżdżamy do rozjazdu dróg, na którym

Zdjęcie nr 4 – Wiaty turystyczna przy jeziorze Rotcze w miejscowości Grabniak.

skręcamy w prawą stronę i przez moment będziemy poruszać się początkowo pośród pól i łąk, by później minąć las liściasty i dojechać do drogi asfaltowej, na której skręcimy w prawą stronę i po około 300 metrach dojedziemy do **Ośrodka Dydaktyczno-Muzealnego w Starym Żaluczu**. Gorąco zachęcam do obejrzenia eksponatów m.in. przyrodniczych, etnograficznych i historycznych, związanych z tutejszą okolicą, znajdujących się w budynku Muzeum oraz wystawy starych maszyn rolniczych, umiejscowionych na terenie Muzeum (zdjęcia nr 5,6).

Zdjęcie nr 5 – Ekspozycje owadów w muzeum w Starym Żaluczu.

Zdjęcie nr 6 – Wystawa starych maszyn rolniczych przy muzeum w Starym Żaluczu.

Po zwiedzeniu Ośrodka Muzealnego wracamy tą samą drogą asfaltową i po przejechaniu kilkuset metrów skręcamy w prawą stronę, zgodnie z tablicą z napisem: **Ścieżka**

przyrodnicza „Splawy”. Poniżej kilka ogólnych informacji na temat ścieżki „Splawy”, którą za moment zwiedzimy.

Ścieżka przyrodnicza „Splawy” – ścieżka o charakterze przyrodniczym o długości 3,5 km, nosząca imię polskiego biologa, **Stanisława Radwana**. Poprowadzona jest przez różne zespoły leśne np. **brzezinę bagienną, ols, torfowisko przejściowe**. Początek ścieżki zlokalizowany jest w okolicy wsi **Zalucze Stare** w odległości 300 metrów szosy Urszulin-Zalucze Stare.

Na ścieżce znajduje się osiem przystanków tematycznych, z których ostatni znajduje się nad jeziorem „Łukie” (zdjęcia nr 7,8).

Zdjęcie nr 7 – Jeden z przystanków tematycznych na Ścieżce przyrodniczej „Splawy”.

Zdjęcie nr 8 – Jezioro „Łukie” – ostatni przystanek tematyczny na ścieżce przyrodniczej „Splawy”.

Jezioro „Łukie” jest największym jeziorem na terenie Poleskiego Parku Narodowego, posiada powierzchnię około 150 hektarów i głębokość do 6 metrów. Jezioro „Łukie” jest miejscem, które odwiedzane jest licznie przez ptaki, np. w okresie ptasich wędrówek zaobserwować można **świstuna, gągola, cyraneczkę** itd.. Duża liczba ptaków wodnych przyciąga ptaki drapieżne, zalatuje tu m.in. największy z nich – **bielik**. Ponadto gnieździ się tutaj np. **blotniak stawowy**, stąd bardzo często możemy go spotkać (źródła tekstu na końcu **Opisu**).

Zwiedzając Ścieżkę „Splawy” bardzo często będziemy korzystać z charakterystycznych drewnianych kładek (**zdjęcie nr 9**), po których zabroniona jest jazda rowerem. Wiem, że za bardzo nikt tego nie przestrzega, jednak proszę o zachowanie szczególnej uwagi na pieszych turystów oraz o zwrócenie uwagi na to, że kładki są dosyć wąskie i można z niej spaść, co może mieć różne konsekwencje dla nas i dla naszych rowerów.

Zdjęcie nr 9 – Jedna z wielu, niezbyt szerokich drewnianych kładek na ścieżce przyrodniczej „Splawy”.

Zdjęcie autorstwa Krzysztofa Izdebskiego.

Poniżej jeszcze umieściłem jedno zdjęcie, które przedstawia kolejny fragment kładki na ścieżce „Splawy” (**zdjęcie nr 10**).

Zdjęcie nr 10 – Kolejny fragment drewnianej kładki na ścieżce przyrodniczej „Splawy”.

Zdjęcie autorstwa Krzysztofa Izdebskiego.

Po opuszczeniu ścieżki „Splawy” wyjeżdżamy na polną drogę, na której kierujemy się zresztą zgodnie z tablicą informacyjną i czerwonym szlakiem rowerowym w lewą stronę (**zdjęcie nr**

11). Naszym kolejnym celem będzie również inna, znana atrakcja Poleskiego Parku tj. Ścieżka Przyrodnicza „Dąb Dominik”, oddalona stąd o około 5 kilometrów.

Zdjęcie nr 11– Droga polna, którą podążamy po opuszczeniu ścieżki przyrodniczej „Splawy”.

Zdjęcie autorstwa Krzysztofa Izdebskiego.

Następny etap dzisiejszej wycieczki to przejazd głównie pośród otwartego terenu, tylko miejscami porastają drzewa i mniejsze zakrzaczenia. Jadąc po lewej stronie zobaczymy małą

ambonę, a przejeżdżając jeszcze niewielki odcinek miniemy stojący po prawej stronie drogi, w niewielkim od niej oddaleniu, stary wiatrak zwany koźlakiem (zdjęcie nr 12).

Niestety ten pochodzący prawdopodobnie z przełomu XIX i XX wieku wiatrak, już raczej długo nie postoi, gdyż obecnie znajduje się w bardzo kiepskim stanie technicznym.

Jadąc dalej, niestety trafimy również na zapiaszczony odcinek drogi, na szczęście dla nas po lewej stronie drogi znajduje się wąska ścieżka, którą możemy kontynuować jazdę rowerem.

Pokonawszy ten odcinek drogi polnej, dojedziemy w pewnym momencie do mniejszej drogi asfaltowej, na której widzimy tablicę informującą nas, że do **ścieżki przyrodniczej „Dąb Dominik”** mamy jeszcze ok. 4 km. Drogowskaz kieruje nas w prawą stronę w kierunku miejscowości **Wola Wereszczyńska**, gdzie mijamy murowany kościół neobarokowy, zbudowany na przełomie lat pięćdziesiątych i sześćdziesiątych XX wieku pw. Św. Izydora Oracza (**zdjęcie nr 13**).

Przez Wolę Wereszczyńską przejeżdżamy bardzo szybko i docieramy do miejscowości **Łomnica**, w której dojedziemy do dużego parkingu, gdzie znajduje się duża wiata turystyczna, z której mogą skorzystać turyści (**zdjęcie nr 14**). Zresztą i my także skorzystaliśmy, robiąc krótką

Zdjęcie nr 13– Murowany kościół pw. św. Izydora w Woli Wereszczyńskiej

przerwę na posiłek. Tutaj też znajdują się miejsca parkingowe dla zmotoryzowanych turystów, którzy mogą sobie np. przyjechać i zwiedzić wyłącznie ścieżkę przyrodniczą „Dąb Dominik”. Z myślą o takich turystach, nawet uruchomiono miejsce, gdzie można kupić bilet wstępu na płatną ścieżkę **”Dąb Dominik”**.

Zdjęcie nr 14– Wiata turystyczna w Łomnicy – początek ścieżki przyrodniczej „Dąb Dominik”.

Aby trafić na ścieżkę, na najbliższym rozjeździe dróg leśnych skręcamy w lewą stronę, zresztą zgodnie z tablicą informacyjną. Poniżej parę symbolicznych słów na temat tej atrakcji.

Ścieżka przyrodnicza „Dąb Dominik” - rozpoczyna się w miejscowości Łomnica, długość podstawowej trasy ścieżki wynosi 2,5 km, a jej dłuższy wariant 3,5 km. Co ciekawe ścieżka częściowo przystosowana jest do zwiedzania przez osoby niepełnosprawne, które mogą się poruszać po szerokich kładkach. Osoby wędrujące ścieżką mają okazję poznać różne środowiska i typy lasów np. grąd niski, ols, bór bagienny a także zarastające jezioro Moszne (zdjęcie nr 15).

Zdjęcie nr 15 – Widoczne w oddali jezioro „Moszne” na ścieżce przyrodniczej „Dąb Dominik”.

Zdjęcie autorstwa Krzysztofa Izdebskiego.

*Jest to jezioro o powierzchni 17 ha, z bardzo mulistym dnem. Jak podaje **Wikipedia**, dno może mieć głębokość nawet 17 metrów. Jezioro stale zarasta, stąd służby Parku prowadzą działania zmierzające do opóźnienia tego procesu np. poprzez podwyższanie stanu miejscowych wód. Nazwa ścieżki pochodzi od nazwy dębu „Dominik” (zdjęcie nr 16), który został nazwany na cześć prof. **Dominika Fijałkowskiego**, który bardzo starał się o utworzenie parku narodowego na tym terenie. Wiek dębu został oszacowany na ok. 300 lat, a obwód pnia to ok. 380 cm. W celach ochrony*

został poddany zabiegom pielęgnacyjno-konserwatorskich.

Na ścieżce „Dąb Dominik” umieszczono 17 przystanków, oznaczonych tablicami informacyjnymi, z których można dowiedzieć się na temat środowiska, które akurat się mija (źródła tekstu na końcu **Opisu**).

Podążając pomostem drewnianym po ścieżce przyrodniczej „Dąb Dominik”, zauważymy, że jest on znacznie szerszy, niż na ścieżce „Splawy” (zdjęcia nr 17,18).

Zdjęcie nr 17 – Szeroka i wygodna do wędrowki pieszej i rowerowej, kładka na ścieżce „Dąb Dominik”.

Zdjęcie nr 18 – Rozjazd ścieżek na ścieżce przyrodniczej „Dąb Dominik”.

Zdjęcie autorstwa Krzysztofa Izdebskiego.

Dodam, iż rowerami zasadniczo nie można się poruszać po kładkach, ale wydaje mi się, że tego tak do końca nikt nie przestrzega. Trzeba jednak zwracać uwagę na pieszych turystów, którzy bardzo często zwiedzają razem z małymi dziećmi i odpowiednio wcześniej zsiadać z roweru, aby ich bezpiecznie przepuścić.

Po zwiedzeniu ścieżki przyrodniczej „**Dąb Dominik**” wyjeżdżamy na drogę asfaltową w miejscowości **Jamniki**, gdzie skręcamy w lewą stronę. Po przejechaniu około 1-1,5 km skręcamy przy kapliczce w prawą stronę również w drogę asfaltową. Droga wygodna, wiedzie nas pośród otwartych terenów rolniczych. Drogą tą poruszamy się do momentu aż dojedziemy do znajdującego się po lewej stronie drogi. krzyża i na wysokości tego krzyża skręcamy w lewą stronę, w mało widoczną drogę łąkową, oznaczoną zresztą czerwonym szlakiem turystycznym **(zdjęcie nr 19)**.

Oznaczenie szlaku dotyczy szlaku pieszego, zresztą szybko to zauważymy, gdyż po krótkim czasie okaże się, iż jazda rowerem jest niezbyt łatwa. Droga, którą się poruszamy raczej dla rowerów nie jest przeznaczona. O ile w początkowym odcinku jeszcze da się jakoś jechać, to później (szczególnie w terenie leśnym)

Zdjęcie nr 19 – Droga polna w okolicy miejscowości Jamniki.

Zdjęcie nr 20 – Droga leśna, nieprzystosowana dla rowerów.

trzeba miejscami rower podprowadzić. Pełna jest dziur, wykrotów a miejscami w ogóle nie można nazwać jej drogą **(zdjęcie nr 20)**.

Na szczęście ten męczący odcinek nie jest zbyt długi, w końcu wyjeżdżamy na drogę polną, na której skręcamy w prawą stronę, by później

skręcić w drogę polną, odchodzącą w lewą stronę, która doprowadzi nas do widocznego w oddali lasu (zdjęcie nr 21).

Zdjęcie nr 21 – Droga polna, prowadząca do Zawadówki.

Zdjęcie autorstwa Krzysztofa Izdebskiego.

Po niezbyt długim przejeździe przez las, docieramy do drogi asfaltowej, którą podążamy dalej m.in. przez miejscowość **Zawadówka**. Dodam, iż powoli nasza wycieczka dobiega końca, teraz wracamy do **Urszulina**, przejeżdżając kolejno przez znane nam miejscowości: **Babsk**, **Wola Wereszczyńska**. Droga prowadzi nas głównie przez tereny rolnicze, chociaż w pewnym momencie mijamy też teren leśny, przy którym zobaczymy tablicę w napisem: **Poleski Park Krajobrazowy**. W końcu docieramy do Urszulina, gdzie jeszcze musimy dojechać do Ośrodka Dydaktycznego PPN-u , przy którym pozostawiliśmy nasze samochody. Dodam, iż w pobliżu parkingu, znajduje się **restauracja „Drob”**, gdzie za przystępną cenę można zjeść naprawdę dobry obiad. Zresztą trochę strudzeni i głodni z chęcią skorzystaliśmy z tej okazji.

Na koniec opisu, dodam iż jak dla mnie dzień spędziliśmy naprawdę ciekawie, i to pomyśleć tylko 130 km od Siedlec. Tak więc jeszcze raz gorąco zachęcam do odwiedzenia tych okolic z rodziną lub znajomymi i do zobaczenia na trasie.

Uwagi, komentarze lub inne spostrzeżenia, którymi chcielibyście się podzielić, proszę kierować na: roweroweprzygody@gmail.com

Życzę Przyjemnej Wycieczki...

Autor

Dokumentacja zdjęciowa:

- *Zdjęcia nr: 2,4,5,6,7,8,12,13,14,16,17,19,20 – Autor*
- *Zdjęcia nr: 1, 3,9,10,11,15,18,21 - zdjęcia autorstwa Krzysztofa Izdebskiego (Siedlce)*

Źródła internetowe (linki):

- ***Ścieżka przyrodnicza „Splawy”***
 - https://pl.wikipedia.org/wiki/%C5%9Acie%C5%BCka_przyrodnicza_%E2%80%9ESp%C5%82awy%E2%80%9D
 - <http://www.poleskipn.pl/index.php/atracje/81-sciezka-splawy>
- ***Ścieżka przyrodnicza „Dąb Dominik”***
 - <http://www.poleskipn.pl/index.php/atracje/79-sciezka-dab-dominik>
 - https://pl.wikipedia.org/wiki/%C5%9Acie%C5%BCka_przyrodnicza_%E2%80%9ED%C4%85b_Dominik%E2%80%9D